

Sygn. akt IC 1823/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 listopada 2014 roku

Sąd Okręgowy w Świdnicy Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSO Jadwiga Wójcikiewicz

Protokolant Sylwia Jurkowska

po rozpoznaniu w dniu 21 listopada 2014 roku w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa **Skarbu Państwa - Państwowego Gospodarstwa Leśnego (...) Ś.**

przeciwko **Przedsiębiorstwu Handlu, Usług i Produkcji (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł.**

o zapłatę

I . zasądza od strony pozwanej Przedsiębiorstwa Handlu, Usług i Produkcji (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł.na rzecz strony powodowej Skarbu Państwa - Państwowego Gospodarstwa Leśnego (...) Ś.kwotę 200.000 złotych (dwieście tysięcy złotych) z odsetkami ustawowymi od 1 kwietnia 2014 roku do dnia zapłaty;

II. umarza postępowanie w części cofniętego powództwa o zapłatę 25.000 złotych;

III. zasądza od strony pozwanej Przedsiębiorstwa Handlu, Usług i Produkcji (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł.na rzecz strony powodowej Skarbu Państwa - Państwowego Gospodarstwa Leśnego (...) Ś.odsetki ustawowe:

- od kwoty 5.000 złotych od 1 kwietnia 2014 roku do 9 lipca 2014 roku,
- od kwoty 10.000 złotych od 1 kwietnia 2014 roku do 18 lipca 2014 roku,
- od kwoty 10.000 zł od 1 kwietnia 2014 roku do 14 sierpnia 2014 roku;

IV. zasądza od strony pozwanej Przedsiębiorstwa Handlu, Usług i Produkcji (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł.na rzecz strony powodowej Skarbu Państwa - Państwowego Gospodarstwa Leśnego (...) Ś.zwrot kosztów zastępstwa procesowego Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa w kwocie 7.200 złotych (siedem tysięcy dwieście złotych);

V. nakazuje stronie pozwanej, aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa-Sąd Okręgowy w Świdnicy kwotę 10.000 złotych tytułem nieuiszczonej opłaty stosunkowej od pozwu, od uiszczenia której strona powodowa była ustawowo zwolniona.

Sygn. akt I C 1823/14

UZASADNIENIE

Strona powodowa Skarb Państwa reprezentowany przez Państwowe Gospodarstwo Leśne (...)

Ś. zastępowana przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa wniosła o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym i nakazanie stronie pozwanej Przedsiębiorstwu Handlu Usług i Produkcji (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł., aby zapłaciła na rzecz strony powodowej kwotę 225.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1 kwietnia 2014 roku do dnia zapłaty, oraz kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych na rzecz Skarbu Państwa – Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa. W przypadku wniesienia przez stronę pozwaną sprzeciwu od wydanego nakazu zapłaty strona powodowa wniosła o zasądzenie od strony pozwanej kwoty 225.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1 kwietnia 2014 roku do dnia zapłaty, zasądzenie od strony pozwanej kosztów postępowania, jednakże w zakresie kosztów zastępstwa procesowego strona pozwana wniosła o zasądzenie ich na rzecz Skarbu Państwa – Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa stosownie do treści art. 11 ust. 3 ustawy z 8 lipca 2005 roku o Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa.

W uzasadnieniu strona powodowa podniosła, iż 19 stycznia 2011 roku pomiędzy Nadleśnictwem Ś. jako „wyzierzawiającym”, a spółką (...) sp. z o.o. z siedzibą w Ł. jako „dzierzawcą” została zawarta umowa dzierzawy nr (...). Dzierżawca zobowiązał się do wykorzystywania nieruchomości na cele związane z eksploatacją złoża. Czynsz miał być płatny z góry w terminie do 31 marca każdego roku za dany rok kalendarzowy na podstawie faktur wystawionych przez wydzierżawiającego, dzierzawca miał uiszczać czynsz bez powiadamiania go odrębnymi pismami. Uchybienie terminowi zapłaty spowoduje naliczenie odsetek za zwłokę w wysokości ustawowej, poza tym dzierzawca zobowiązany został do ponoszenia wszelkich świadczeń publicznych związanych z nieruchomością, oraz płacenia wszelkich wydatków. Na podstawie faktury VAT z 1 marca 2014 roku dotyczącej wyżej wymienionej umowy dzierzawy dzierzawca został wezwany do zapłaty kwoty 241.679,60 zł z terminem płatności 30 dni od daty wystawienia faktury tj. do dnia 31 marca 2014 roku. Strona pozwana 14 kwietnia 2014 roku zapłaciła kwotę 10.000 zł tytułem częściowej płatności z faktury z 1 marca 2014 roku. Strona powodowa pismem z 7 maja 2014 roku wystąpiła do pozwanej z żądaniem zapłaty kwoty 231.679,60 zł oraz odsetek ustawowych w kwocie 2.848,28 zł, kwota ta uwzględnia dokonaną płatność w kwocie 10.000 zł, następnie 14 maja 2014 roku pozwana spółka zapłaciła kwotę 6.679,60 zł tytułem częściowej zapłaty za fakturę z 1 marca 2014 roku. W związku z tym strona powodowa 9 czerwca 2014 roku wystąpiła do strony pozwanej z żądaniem zapłaty kwoty 225.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, na podstawie nakazu zapłaty wydanym 8 sierpnia 2014 roku w postępowaniu upominawczym w sprawie sygn. akt I Nc 83/14, nakazał stronie pozwanej Przedsiębiorstwu Handlu Usług i Produkcji (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. zapłacić stronie powodowej kwotę 225.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1 kwietnia 2014 roku do dnia zapłaty, oraz kwotę 7.200 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Strona pozwana Przedsiębiorstwo Handlu, Usług i Produkcji (...) spółka z ograniczoną

odpowiedzialnością w Ł. wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym w dniu 8 sierpnia 2014 roku przez Sąd Okręgowy w Świdnicy i zaskarżyła go w całości i wniosła o oddalenie powództwa w części dotyczącej kwoty 25.000 zł z uwagi na dokonanie zapłaty kwoty 25.000 zł przez stronę pozwaną, zasądzenie na rzecz strony pozwanej od strony powodowej kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Strona pozwana wskazała, iż okoliczności wskazane w pozwie budzą oczywistą wątpliwość co do zasadności, oraz wysokości dochodzonego roszczenia. Strona pozwana podniosła zarzuty: spełnienia świadczenia roszczenia w części dotyczącej kwoty 25.000 zł wskutek dokonania przez stronę pozwaną zapłaty tej kwoty, oraz niewłaściwego określenia dochodzonego roszczenia tj. zarówno należności głównej, jak i świadczeń ubocznych. Z uwagi na to, że strona powodowa nie dokonała częściowego cofnięcia powództwa ze zrzeczeniem się roszczenia, zasadny jest wniosek o oddalenie dochodzonego roszczenia w części zapłaconej przez stronę pozwaną, co wpływa na wysokość i sposób liczenia odsetek i kosztów procesu.

Strona powodowa Skarb Państwa reprezentowany przez Państwowe Gospodarstwo Leśne (...) Ś. w piśmie z 25 września 2014 roku cofnęła pozew o zapłatę kwoty 25.000 zł bez zrzeczenia się roszczenia i w pozostałym zakresie

podtrzymała żądanie pozwu tj. zasądzenie od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kwoty 200.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od 1 kwietnia 2014 roku do dnia zapłaty, oraz zasądzenie od strony pozwanej na rzecz strony powodowej odsetek ustawowych od kwoty 5.000 zł za okres od 1 kwietnia 2014 roku do dnia 9 lipca 2014 roku, odsetek ustawowych od kwoty 10.000 zł za okres od 1 kwietnia 2014 roku do dnia 18 lipca 2014 roku, odsetek ustawowych od kwoty 10.000 zł za okres od 1 kwietnia 2014 roku do dnia 14 sierpnia 2014 roku, oraz zasądzenie od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 stycznia 2011 roku pomiędzy stroną powodową Nadleśnictwem Ś. jako wydierżawiającym, a stroną pozwaną Spółką (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. jak dzierżawcą została zawarta umowa dzierżawy (...). Przedmiotem umowy była dzierżawa nieruchomości o powierzchni 3,5213 ha oznaczonej jako część działki geodezyjnej nr (...) obręb Ł., gmina Ż.. Strona pozwana zobowiązana była do wykorzystywania nieruchomości na cele związane z eksploatacją złoża. Strona pozwana została zobowiązana do uiszczania czynszu dzierżawnego, płatnego w środkach pieniężnych PLN, za korzystanie z nieruchomości, w wysokości netto stanowiącej iloczyn powierzchni wydierżawionego m², oraz wskaźnika – krotności stawki opłaty eksploatacyjnej określonej dla danej kopaliny rozporządzeniem Rady Ministrów wydanym na podstawie art. 84 ust. 4 ustawy z dnia 4 lutego 1994 roku Prawo geologiczne i górnicze i współczynnika negocjacji na szczeblu strony powodowej, za każdy pełny rok dzierżawy nieruchomości, obliczonej według określonego wzoru. Kwota netto czynszu obliczona w sposób wyżej wskazany na dzień zawierania niniejszej umowy wynosi 214.336,25 zł za pełny rok dzierżawy. Do tak ustalonego czynszu miał zostać doliczony podatek VAT w wysokości wynikającej z obowiązujących przepisów, czynsz miał być płatny z góry w terminie do dnia 31 marca każdego roku za dany rok kalendarzowy na podstawie faktur wystawianych przez stronę powodową, strona pozwana miała uiszczać czynsz bez powiadamiania jej odrębnymi pismami. Na terenie działania Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych we W. obowiązują wartości składników dla poszczególnych kopaliny, co służy wyliczeniu minimalnych stawek czynszu netto przy zawieraniu umowy dzierżawy gruntów dla potrzeb eksploatacji kopaliny. Sposób wyliczenia stawek minimalnych nie powinien być wskazywany w umowie, gdyż stawki te mogą być wykorzystywane jedynie jako podstawa do prowadzenia negocjacji, oraz do ustalania ceny wywoławczej na potrzeby organizowania przetargów w celu wyłonienia podmiotu ubiegającego się o koncesje na wydobywanie kopaliny.

W dniu 1 marca 2014 roku strona powodowa Nadleśnictwo Ś. wystawiła fakturę na kwotę brutto 241.679,60 zł w tym 23% podatku VAT 45.192,12 zł.

Dowód: umowa dzierżawy (...) z 19 stycznia 2011 roku k. 9 – 11,

odpis Krajowego Rejestru Sądowego stan na dzień 21 lipca 2014 roku k. 20 – 26,

odpis pełny z rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego stan na dzień 11 lipca 2014 roku k. 38 – 42,

pismo z 24 lutego 2014 roku Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych we W. k. 16,

faktura z 1 marca 2014 roku k. 12,

odpis Monitora Polskiego Dziennika Urzędowy Rzeczypospolitej Polskiej obwieszczenie Ministra Środowiska z 7 sierpnia 2013 roku wraz ze stawkami opłat na 2014 rok k. 13 – 15.

Strona pozwana Nadleśnictwo Ś. wezwało stronę pozwaną pismem z 7 maja 2014 roku do zapłaty kwoty 231.679,60 zł oraz kwoty 2.848,28 zł odsetek ustawowych.

Strona pozwana Przedsiębiorstwo Handlu, Usług i Produkcji (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. zapłaciła 14 maja 2014 roku za fakturę wystawioną 1 marca 2014 roku kwotę 6.679,60 zł. Według stanu na dzień 9 czerwca 2014 roku zadłużenie wynosiło 225.000 zł oraz należne odsetki ustawowe i strona powodowa Nadleśnictwo

Ś. wezwało stronę pozwaną do zapłaty kwoty 225.000 zł plus należne odsetki ustawowe w terminie siedmiu dni od otrzymania wezwania pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego.

9 lipca 2014 roku strona pozwana zapłaciła za fakturę z 1 marca 2014 roku kwotę 5.000 zł. 18 lipca 2014 roku strona pozwana zapłaciła za fakturę z 1 marca 2014 roku kwotę 10.000 zł. 14 sierpnia 2014 roku strona pozwana zapłaciła za fakturę z 1 marca 2014 roku kwotę 10.000 zł.

Dowód: wezwanie do zapłaty z 7 maja 2014 roku k. 18,

potwierdzenie wpłaty kwoty w kwocie 6.679,60 zł k. 17,

wezwanie do zapłaty z 9 czerwca 2014 roku k. 19,

potwierdzenie przelewu Banku (...) S.A. na kwotę 5.000 zł k. 45,

potwierdzenia przelewów Banku (...) S.A. na kwotę 10.000 zł k. 43 – 44.

Sąd zważył:

Zdaniem Sądu powództwo jest uzasadnione.

Strona powodowa ostatecznie precyzując żądanie pozwu wniosła o zasądzenie od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kwoty 200.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od 1 kwietnia 2014 roku do dnia zapłaty, oraz zasądzenie od strony pozwanej na rzecz strony powodowej odsetek ustawowych od kwoty 5.000 zł za okres od 1 kwietnia 2014 roku do dnia 9 lipca 2014 roku, odsetek ustawowych od kwoty 10.000 zł za okres od 1 kwietnia 2014 roku do dnia 18 lipca 2014 roku, odsetek ustawowych od kwoty 10.000 zł za okres od 1 kwietnia 2014 roku do dnia 14 sierpnia 2014 roku, oraz zasądzenie od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W pierwszej kolejności należy wskazać, iż strona pozwana we wniesionym sprzeciwie nie przedstawiła żadnych dowodów na to, że okoliczności wskazane w pozwie budzą wątpliwości co do zasadności, oraz wysokości dochodzonego roszczenia. Z art. 503 § 1 kpc wynika, iż w sprzeciwie pozwany powinien przedstawić zarzuty, które pod rygorem ich utraty należy zgłosić przed wdaniem się w spór co do istoty sprawy, oraz okoliczności faktyczne i dowody. Sąd pomija spóźnione twierdzenia i dowody, chyba że strona uprawdopodobni, że nie zgłosiła ich w sprzeciwie bez swojej winy lub że uwzględnienie spóźnionych twierdzeń i dowodów nie spowoduje zwłoki w rozpoznaniu sprawy albo że występują inne wyjątkowe okoliczności. Strona pozwana zgłosiła jedynie zarzut spełnienia świadczenia w części dotyczącej kwoty 25.000 zł, co nie budzi wątpliwości i zostanie omówione poniżej.

Niewątpliwym jest, że strony 19 stycznia 2011 roku zawarły umowę dzierżawy nieruchomości o powierzchni 3,5213 ha oznaczonej jako część działki geodezyjnej nr (...) obręb Ł., gmina Ż., strona powodowa była wydzierżawiającym, natomiast strona pozwana dzierżawcą i za dzierżawę musiała uiszczać czynsz dzierżawny. Zgodnie z art. 693 § 1 Kodeksu cywilnego przez umowę dzierżawy wydzierżawiający zobowiązuje się oddać dzierżawcy rzecz do używania i pobierania pożytków przez czas oznaczony lub nieoznaczony, a dzierżawca zobowiązuje się płacić wydzierżawiającemu umówiony czynsz. W myśl § 2 czynsz może być zastrzeżony w pieniądzu lub świadczeniach innego rodzaju. Może być również oznaczony w ułamkowej części pożytków. Wysokość czynszu dzierżawnego tzn. sposób jego wyliczenia według określonego wzoru został ustalony przez strony niniejszego postępowania w umowie dzierżawy, a strona pozwana w żaden sposób skutecznie nie zakwestionowała sposobu wyliczenia przez stronę powodową czynszu dzierżawnego. Z umowy dzierżawy wynikało ponadto, że czynsz będzie płatny z góry w terminie do dnia 31 marca każdego roku za dany rok kalendarzowy na podstawie faktur wystawianych przez stronę powodową, strona pozwana miała uiszczać czynsz bez konieczności powiadamiania jej odrębnymi pismami. W oparciu o zapisy umowy dzierżawy strona powodowa 1 marca 2014 roku wystawiła fakturę na kwotę 241.679,60 zł i strona pozwana powinna była uiszczyć powyższą kwotę w terminie do 31 marca 2014 roku. Strona pozwana nie kwestionując zasadności, ani wysokości czynszu dzierżawnego, którego kwota wynikała z wymienionej faktury, zapłaciła 14 kwietnia 2014 roku stronie powodowej kwotę 10.00 zł, a 14 maja 2014 roku kwotę 6.679,60 zł. W związku z powyższym strona powodowa wniosła 22 lipca 2014 roku pozew

o zapłatę kwoty 225.000 zł jako że strona pozwana była jej dłużna powyższą kwotę na podstawie faktury wystawianej 1 marca 2014 roku. Już po wniesieniu pozwu strona pozwana zapłaciła stronie powodowej dalszą kwotę 25.000 zł i tak 9 lipca 2014 roku strona pozwana zapłaciła kwotę 5.000 zł, 18 lipca 2014 roku kwotę 10.000 zł, 14 sierpnia 2014 roku kwotę 10.000 zł. W związku z powyższym strona powodowa w piśmie z 25 września 2014 roku cofnęła pozew o zapłatę kwoty 25.000 zł bez zrzeczenia się roszczenia. Zgodnie z art. 203 § 1 kpc pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. Wobec tego, że cofnięcie pozwu nastąpiło przed rozpoczęciem rozprawy – rozprawa odbyła się 21 listopada 2014 roku, strona powodowa mogła cofnąć pozew bez zezwolenia pozwanego i bez konieczności zrzeczenia się roszczenia. Wobec tego, że pozew o zapłatę co do kwoty 25.000 zł został przez stronę powodową skutecznie cofnięty, to udzielenie ochrony prawnej przez wydanie wyroku co do tej kwoty stało się bezprzedmiotowe i niedopuszczalne i wobec tego sąd umorzył postępowanie w części cofniętego powództwa o zapłatę kwoty 25.000 zł.

Strona powodowa wniosła o zasądzenie na jej rzecz odsetek ustawowych od kwoty 200.000 zł od dnia 1 kwietnia 2014 roku do dnia zapłaty, od kwoty 5.000 zł za okres od 1 kwietnia 2014 roku do dnia 9 lipca 2014 roku, od kwoty 10.000 zł za okres od 1 kwietnia 2014 roku do dnia 18 lipca 2014 roku, odsetek ustawowych od kwoty 10.000 zł za okres od 1 kwietnia 2014 roku do dnia 14 sierpnia 2014 roku. Zgodnie z art. 481 § 1 Kodeksu cywilnego, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Strona pozwana powinna była uiścić należność z faktury wystawionej 1 marca 2014 roku na kwotę 241.679,60 zł do dnia 31 marca 2014 roku, bowiem zgodnie z zawartą przez strony umową dzierżawy czynsz dzierżawny miał być płatny do 31 marca 2014 roku. Strona pozwana pozostawała więc w zwłóce od 1 kwietnia 2014 roku i dlatego powinna uiścić odsetki ustawowe od zasądzonej kwoty 200.000 zł od dnia 1 kwietnia 2014 roku do dnia zapłaty, wobec tego że strona pozwana 9 lipca 2014 roku zapłaciła kwotę 5.000 zł odsetki ustawowe od tej kwoty należą się od 1 kwietnia 2014 roku do dnia 9 lipca 2014 roku, 18 lipca 2014 roku zapłaciła kwotę 10.000 zł odsetki ustawowe od tej kwoty należą się od 1 kwietnia 2014 roku do 18 lipca 2014 roku, 14 sierpnia 2014 roku zapłaciła kwotę 10.000 zł odsetki ustawowe od tej kwoty należą się od 1 kwietnia 2014 roku do 14 sierpnia 2014 roku.

Na podstawie art. 98 § 1 kpc strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony, biorąc pod uwagę, że strona pozwana jest stroną przegrywającą o kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 11 ust. 3 ustawy z dnia 8 lipca 2005 roku o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa, zgodnie z którym koszty zastępstwa procesowego zasądzone lub przyznane Skarbowi Państwa w sprawie, w której zastępstwo procesowe Skarbu Państwa wykonuje Prokuratura Generalna, przysługują Skarbowi Państwa - Prokuraturii Generalnej w zw. z § 6 p. 7 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. tekst jednolity z 2013 roku, poz. 490) - stawki minimalne wynoszą przy wartości przedmiotu sprawy powyżej 200.000 zł - 7.200 zł. Strona powodowa początkowo dochodziła pozewem wniesionym 22 lipca 2014 kwoty 225.000 zł, strona pozwana 9 lipca 2014 roku zapłaciła kwotę 5.000 zł, 18 lipca 2014 roku strona pozwana zapłaciła kwotę 10.000 zł, a więc 15.000 zł strona pozwana uiściła jeszcze przed wniesieniem pozwu, natomiast kwotę 10.000 zł strona pozwana zapłaciła 14 sierpnia 2014 roku, a więc już po wniesieniu pozwu. Za stronę przegrywającą sprawę w rozumieniu przepisów o kosztach procesu należy także uważać pozwanego, który w toku procesu spełnił dochodzone od niego świadczenie, czym zaspokoił roszczenie powoda wymagalne w chwili wytoczenia powództwa (postanowienie Sądu Najwyższego z 6 listopada 1984 roku, IV CZ 196/84, LEX nr 8642). Niewątpliwym jest, że strona pozwana kwotę 10.000 zł zapłaciła już po wytoczeniu powództwa, a więc stronie powodowej należą się koszty zastępstwa procesowego w kwocie 7.200 zł, bowiem wartość przedmiotu sporu wynosiła ponad 200.000 zł.

Sąd nakazał stronie pozwanej, aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Świdnicy kwotę 10.000 zł tytułem nieuiszczonej opłaty stosunkowej od pozwu, od uiszczenia której strona powodowa była ustawowo zwolniona. Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. tekst jedn. z 2013 roku poz. 1025 ze zm.) - kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie

miał obowiązek uiścić kurator albo prokurator, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu. Wartość zasądzonych kosztów to kwota 200.000 zł x 5 % daje kwotę 10.000 zł, strona powodowa zgodnie z art. 94 o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nie miała obowiązku uiszczania opłat. Wobec powyższego strona pozwana powinna uiścić na rzecz Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w Świdnicy kwotę 10.000 zł tytułem nieuiszczonej opłaty stosunkowej od pozwu, od uiszczenia której strona powodowa była ustawowo zwolniona.